ଯୁବାରାଜ ବଳଭଦ୍ରଦେବ

ଅରକ୍ଷ ରକ୍ଷକ ହେବାରୁ ନାମ ଅରକ୍ଷିତ

ଜୟ ଜୟ ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ରହ୍ମ ଜୟ ପରମ ପୁରୁଷ - ଯିଏ ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ରହ୍ମ ସିଏ ଅରକ୍ଷିତ ଦାସ ।

ମହାପୁରୁଷ ଅରକ୍ଷିତ ଦାସ

ଭୋଗୀ ହେଲେ ଯୋଗୀ

ଓଲାଶୁଣୀ ପର୍ବତରେ ସାଧୁ ସଭା ହେବ ।
ଏକାକ୍ଷର ପରୀକ୍ଷା ସେ ଅର୍କ୍ଷିତ କରିବ । ।

କେତେ କେତେ ଭକ୍ତ ଆସି ସେଠାରେ ମିଳିବେ ।
ଅରକ୍ଷିତଠାରୁ କେହି ଉବୁରି ନଯିବେ । ।

ପର୍ବ୍ବାବସ୍ଥାରେ ସନ୍ଥ ଅରକ୍ଷିତ ଦାସ ବଡ଼ଖେମୁଣ୍ଡି ରାଜ୍ୟର ରାଜପୁତ୍ର ଥିଲେ । କୈଶୋର ଅବସ୍ଥାରେ ତାଙ୍କର ବୈରାଗ୍ୟ ଜାତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଗୃହ ତ୍ୟାଗ କରି ବନଚାରୀ ହେଲେ । ସେ ହିଁ ବୋଧହୁଏ ଗୌତମବୁଦ୍ଧ ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ରାଜକୁମାର ଯେ କି ସନ୍ୟାସ ଧର୍ମକୁ ଆଚରି ନେଇ ମହାନ ସନ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ରାଜକୁମାର ସନ୍ୟାସୀ ସନ୍ଥ ପଦବୀ ହିଁ ତାଙ୍କରି ନାଁ ପଛରେ ପ୍ରଖ୍ୟାତି ଲଭିଛି । ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ଅନେକ କଥାରେ ମେଳ ଦେଖାଯାଏ, ଏବଂ ତଥାଗତ ଗୌତମଙ୍କ ପରି ସେ ମଧ ଜାତିସ୍ମର ଥିଲେ । ସେ ତାହା ତାଙ୍କର ରଚନାବଳୀରେ ସଂକେତ ଦେଇଛନ୍ତି । ବାଲ୍ୟକାଳରେ ପୁରାଣ କଥା ମାନ ସେ ଶୁଣିଥିଲେ ବା ପଢ଼ିଥିଲେ । ଏଣୁ ଭକ୍ତ ଧ୍ରୁବଙ୍କ ପରି ସେ ବନଚାରୀ ହୋଇଥିଲେ । ଭୀରୁ ଭାବେ ଲୁଚି କରି ନୁହେଁ, ଦିବସରେ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାତ କରାଇ ସେ ଗୃହତ୍ୟାଗୀ ହୋଇଥିଲେ । ଈଶ୍ୱର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ, ସେ ସମସ୍ତ ଛପନ କୋଟି ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ନସଂସ୍ଥାନ କରିଥାନ୍ତି - ଏ ଧାରଣା ତାଙ୍କର ବଦ୍ଧମୂଳ ଥିଲା । ଏଣୁ ସେ ଗୃହତ୍ୟାଗ ବେଳେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଭୟଙ୍କରତାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ମଧ ବେପରୁଆ ଥିଲେ ।

"ଅରକ୍ଷିତ" ନାମଟି ସନ୍ଥଙ୍କର କୁଳଦତ ନାମ ନଥିଲା । ସାଧୁଙ୍କ ସେବା ପାଇଁ କଦଳୀ ପତ୍ର ଦରକାର ପଡ଼ିବାରୁ ଅନ୍ୟର ବାଡ଼ିରେ ପଶି ପତ୍ର କାଟିବା ସମୟରେ ମାଲିକିଆଣୀର ଶ୍ଳୀଳ ଗାଳିର ଏକ ଶବ୍ଦ "ଅର୍କ୍ଷିତ"କୁ ସେ ନିଜ ନାମ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଜଣାପଡ଼େ । ମାତ୍ର ଅରକ୍ଷ ଜନମାନଙ୍କର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା (ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା) ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ମଧ "ଅରକ୍ଷିତ ଦାସ" ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏସବୁ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମଜୀବନୀ ମୂଳକ ରଚନା "ମହୀମଣ୍ଡଳ ଗୀତା" ରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ସାରଳାଙ୍କଠାରୁ ପଂଚସଖା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଚଳିତ ଧର୍ମ ଧାରା ଠିକ୍ ଭାବରେ ଚାଲିଥିଲା । ମାତ୍ର ପଂଚସଖା (ଅଚ୍ୟୁତ, ବଳରାମ, ଜଗନ୍ନାଥ, ଯଶୋବନ୍ତ, ଶିଶୁଅନନ୍ତ) ଙ୍କ ପରେ ବୈଷ୍ଣବ ଧର୍ମଧାରାର ଅବସ୍ଥା ଶୋଚନୀୟତା ଆଡ଼କୁ ଗତି କରୁଥିଲା, ଏ ଘଡ଼ିସନ୍ଧି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଅରକ୍ଷିତଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ । ସନ୍ଥ ଅରକ୍ଷିତଙ୍କ ଅପ୍ରକଟ ମାଘକୃଷ୍ଣ ଏକାଦଶୀ ୧୮୩୭ କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଧରିଲେ ଏବଂ ତତ୍ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନ ଧାରାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକଲେ, ସନ୍ଥ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଷ୍ଟାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର ସପ୍ତମ ଦଶକର ମଧ ଭାଗରୁ ଅଷ୍ଟମ ଦଶକର ମଧଭାଗରେ ପ୍ରକଟ ହୋଇଥିବାର ଅନୁମାନ କରାଯାଏ । ତାଙ୍କର ପ୍ରକଟ ସମୟ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି ତାଙ୍କ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ମାର୍ଗ ଓ ଧର୍ମ ହିଁ ପ୍ରଣିଧାନ ଯୋଗ୍ୟ । ତାଙ୍କର ଆଚରିତ ମାର୍ଗ ବୌଦ୍ଧ ମାନଙ୍କ ପରି ଶୂନ୍ୟବାଦ ବା ଅଦ୍ୱୈତ ବାଦ ନଥିଲା, ମାତ୍ର ତହିଁରେ ଦ୍ୱୈତାଦ୍ୱୈତ ବାଦର ଆଭାସ ଥିଲା । ଅଚ୍ୟୁତଙ୍କ ଠାରୁ ଠାକୁର ଅଭିରାମ ପରମହଂସଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ଏକାକ୍ଷର ଧାରା ପ୍ରଚଳିତ ସେ ଧାରାକୁ "ଅରକ୍ଷିତ" ଆପଣେଇଥିଲେ ମଧ ପିତୁଳା ପୂଜାକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରୁନଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେ କୃଷ୍ଣ ପ୍ରେମୀ ଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଓଲାଶୁଣି ଚଣ୍ଡୀଙ୍କୁ ପ୍ରୀତ କରିବା ପାଇଁ ବୃନ୍ଦାବନରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ମୋହନ ବଂଶୀକୁ ବାୟନ କରିଥିଲେ । ବିଦ୍ୱେଷ, ଛୁଆଁ, ଅଛୁଆଁ, ଭେଦଭାବକୁ ସେ ପରିହାର କରିଥିଲେ । ସକଳ ବସ୍ତୁରେ ବ୍ରହ୍ମଙ୍କ ସତା ଉପଲବ୍ଧି କରୁଥିବାରୁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାତର ଅନ୍ତର ନ କରି ସମାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବିଚାରୁ ଥିଲେ । ଭୀମଭୋଇଙ୍କର ପଦ "ସ୍ଥାବରୁ ଜଙ୍ଗମ କୀଟ ପତଙ୍ଗକୁ ଚାହିଁଦେଲେ ଅନୁସରୀ, ସକଳ ଘଟରେ ପୂରି ରହିଅଛ ନୁହେଁ ସାନ ବଡ଼ କରି ।'' ବ୍ରହ୍ମ ସର୍ବମୟ ହେତୁ ସନ୍ଥ ଅରକ୍ଷିତ ସମସ୍ତ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କ ଠାରୁ ସକଳ ପ୍ରକାରର ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଏକଥା ବୁଝାଇବାକୁ ଯାଇ ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେଉଁ ବୀର୍ଯ୍ୟ ଓ ରଜରୁ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ତାହା ତ ଆମିଷ । ଏଣୁ ଆମିଷରୁ ସବୁ ଜାତ । ତାଙ୍କର ମଠରେ ଭୋଗ ମଧରେ ପ୍ରିୟ - ପୋଡ଼ପିଠା, ଶୁଖୁଆ ଓ କାଞ୍ଜିପାଣି ।

ମତାନ୍ତରରେ ଜଣାଯାଏ ଅରକ୍ଷିତ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମମାଟି (ବଡ଼ଖେମୁଣ୍ଡି - ବ୍ରହ୍ମପୁର) ର ସନ୍ତକ କିଛି ରଖିବାକୁ ବୋଧେ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଏଥିପାଇଁ ବଡ଼ଖେମୁଣ୍ଡିର ସୂର୍ଯ୍ୟ କାଞ୍ଜି ଓ ବ୍ରହ୍ମପୁରର ଶୁଖୁଆକୁ ସେ ଭୋଗ ମଧରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥାଇପାରନ୍ତି । ମହନ୍ତ ଲଛମନ ଦାସଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣିଥିଲୁ - ସନ୍ଥ ଓଲାଶୁଣିରେ ଡେରା କଲାପରେ ସେବେଳର ଗମନା ଗମନ ଅସୁବିଧାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯଦି କେହି ଭକ୍ତ, ଭୋକୀ, ଶୋଷି ଦୈବାତ୍ ମଠରେ ପହଁଚିବ, ସେ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେବ କିପରି ? କାରଣ ମଠର ପ୍ରଥମାବସ୍ଥାରେ ପ୍ରସାଦ ରୋଷେଇ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନଥିଲା । ଏଣୁ ଅବେଳରେ ଯେ ପହଁଚିଯାଏ ତାକୁ କାଞ୍ଜିପାଣିରେ ଆପ୍ୟାୟିତ କରାଯାଏ, ସେ କାଞ୍ଜିର ବିଶେଷତ୍ୱ ପିଇବା ପରେ ସ୍ୱତଃ ଭୋକ ମାରି ଦିଏ ଯାହାକି ଆମ୍ଭେ ୧୯୯୨ ରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ ବାବା ବଳିଆଙ୍କ ସାଧୁ ସମ୍ମେଳନ ଉପଲକ୍ଷେ ମହନ୍ତ ଲଛମନ ଦାସଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଅବସରରେ କାଞ୍ଜିପାନ କରି ଅନୁଭବି ହୋଇଥିଲୁ ।

ସାଧୁ, ସନ୍ଥ, ଅବତାରୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହ ଅଲୌକିକ କାହାଣୀମାନ ପ୍ରାୟତଃ ଜଡ଼ିତ ଥାଏ । ମହାତ୍ମା ଅରକ୍ଷିତ ବହୁ ଆଲୌକିକତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକି ତାଙ୍କ ଆତ୍ମଜୀବନୀ ମୂଳକ ରଚନା ଓ ଲୋକ ମୁଖରେ ବିଦ୍ୟମାନ, ତାର ଅବତାରଣା ଏଠାରେ କରାଯାଉ ନାହିଁ କାରଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଲେଖକ ମାନଙ୍କର ଏଥିରେ ସନ୍ନିବେଶିତ ପ୍ରବନ୍ଧ ମାନଙ୍କରେ ତାହା ପଢ଼ିବାକୁ ମିଳିବ । ଊନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରଥମଭାଗରେ ସ୍ପର୍ଶ ଅସ୍ପର୍ଶ ଭାବକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା, ସମଦର୍ଶିତା ଭାବକୁ ଜାଗରୂପି କରିବା କଥା - ଏ ଯୁଗରେ ସେ ପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିଥିବା ବରେଣ୍ୟ ନେତୃବୃନ୍ଦଙ୍କ ବହୁପୂର୍ବରୁ ସନ୍ଥଅରକ୍ଷିତ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇ ବନ୍ଦନୀୟ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ଏହି କାଳୋତୀର୍ଣ୍ଣ ମହାପୁରୁଷ ରାଜବାଟୀର ସୁଖ, ସମ୍ଭୋଗ, ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପ୍ରତିପତିରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ଲୋକବାଟୀରେ ଆସ୍ଥାନ ଜମାଇ ଲୋକକଲ୍ୟାଣରେ ବ୍ରତୀ ହୋଇ ଭୋଗୀରୁ ହେଲେ ବୈରାଗୀ ଓ ଯୋଗୀ । ସନ୍ଥଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ଶିଷ୍ୟମାନେ ବେକରେ "ନାମ'' ଲେଖାଥିବା ପଦକ ଧାରଣ କରିଥାନ୍ତି । ତାଳପତ୍ର ପୋଥିଯୁଗରେ ସନ୍ଥସାଧକ ମାନେ କେତେ ଗ୍ରନ୍ଥ ଲେଖିଛନ୍ତି ତାହା ସଠିକ୍ ହିସାବ ନାହିଁ । କାରଣ ସଯତ୍ନ ସାଇତି ରଖିବା ପଦ୍ଧତିର ଅଜ୍ଞତା ଏବଂ ଉଈଆଦି କୀଟଙ୍କର ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ଏହାର ଅନ୍ୟତମ କାରଣ । ଅରକ୍ଷିତ ତ ସହଜେ ବଣରେ ଲତାପତ୍ରରେ କଂଟା ସାହାଯ୍ୟରେ ଲେଖୁଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ସାଇତି ରଖିବା ନିଶ୍ଚିତ ଦୁରହବ୍ୟାପାର ହୋଇଥିବ । ଏଣୁ ତାଙ୍କର ଲେଖନୀ ନିଃସୃତ ଗ୍ରନ୍ଥର ହିସାବ ସଠିକ୍ ମିଳିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

ସୁଖର କଥା ଓଳାଶୁଣି ଗୁମ୍ଫା ଯାତ୍ରା ଓ ସଂଗୀତ ସମାରୋହ କମିଟି, ଲଳିତଗିରୀ ତରଫରୁ ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ "ଶୂନ୍ୟବାଣୀ'' ୨୦୦୭ ମସିହାରେ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶାର ବରିଷ୍ଠ ସାହିତ୍ୟ ସାଧକ, ଐତିହାସିକ, ଦାର୍ଶନିକ ଗଣ ଏହି ଆଲୋଚନା ଚକ୍ରରେ ଭାଗ ନେବା ଲାଗି ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସବୁଠୁ ବଡ କଥା - ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ପଂଚମ ପିଢ଼ୀର ଦାୟାଦ ରାଜା ଶ୍ରୀ ମାଣିକେଶ୍ୱରୀ ପ୍ରସାଦ ଦେବ ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆଲୋଚନା ଚକ୍ରକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିବାକୁ ସଦୟ ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କରି ଏ ଅଂଚଳବାସୀଙ୍କୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିଛନ୍ତି । ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ଅବର୍ତମାନ ଠାରୁ ଅଦ୍ୟାପି ଗୁମ୍ଫାର ୧୭୦ ବର୍ଷ ଇତିହାସରେ ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ଦାୟାଦ ଜଣେ ରାଜାଙ୍କ ଆଗମନ ଏକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଘଟଣା । ତାଙ୍କୁ ଏ ଅବସରରେ ହାର୍ଦ୍ଦିକ ବଧାଇ ଜଣାଉଛୁ । ଓଳାଶୁଣି ପୀଠର ସମସ୍ତ ମହନ୍ତ ମହାରାଜଙ୍କୁ ଏ ଅବସରରେ ଭକ୍ତିର ସହ ସ୍ମରଣ କରୁଛୁ ।

ସନ୍ଥ ଅରକ୍ଷିତ ଦାସଙ୍କ କୃତି ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ବିଧିବଦ୍ଧ ଆଲୋଚନା ରାଜ୍ୟର ପ୍ରମୁଖ ଆଲୋଚକ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟତଃ ହୋଇନାହିଁ । "ଶୂନ୍ୟପୁରୁଷ' ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପତ୍ରିକା ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ ପ୍ରୟାସଟିଏ ଆରମ୍ଭ କରିଛୁ ମାତ୍ର । ପରବର୍ତୀ ବର୍ଷ ମାନଙ୍କରେ ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ବିସ୍ତୃତ ଆଲୋଚନା କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ଏହି ପତ୍ରିକା ମାଧ୍ୟମରେ ଆଶା ବାନ୍ଧିଛୁ । ଚଳିତ ସଂଖ୍ୟାରେ ଯେଉଁ ପ୍ରାବନ୍ଧିକ ଓ ସମାଲୋଚକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଲେଖାମାନ ଆଗ୍ରହର ସହ ସିମୀତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଗଭୀର କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଉଛୁ ।

ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଲେଖାଗୁଡିକୁ ପୁସ୍ତକ ଆକାରରେ ଛାପିବା ଲାଗି ସହୃଦୟ ପାଠକ, ଭକ୍ତ, ଆଶ୍ରିତ ମାନଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ତଥା ସର୍ବୋପରି ପୀଠର ହିତାକାଂକ୍ଷି ସାହିତ୍ୟ ସାଧକ ରାଜନେତା ସ୍ୱର୍ଗତଃ ସେକ୍ ମତଲୁବ୍ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ପରାମର୍ଶକୁ ସମ୍ମାନ ପୂର୍ବକ ପ୍ରବନ୍ଧ ଗୁଡିକୁ ଏକ ପୁସ୍ତକର ରୂପ ଦିଆଯାଇଛି ।

ପରିଶେଷରେ, ଓଡ଼ିଶାର ସମସ୍ତ ଜନସାଧାରଣ ପାଠକ, ଲେଖକ, ଭକ୍ତ, ଭାବୁକ, ଆଶ୍ରିତମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଓ ଉତରୋତର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ମହାପୁରୁଷ ବ୍ରହ୍ମଲୀନ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଅରକ୍ଷିତ ଦାସଙ୍କ ଆଶିଷ ବାରି ଝରୁଥାଉ - ଏହା ହିଁ କାମନା ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ, ଜୟ ଅରକ୍ଷିତ ।

...ଅଭିରାମ ପ୍ରସାଦ ଭୂୟା

- ପ୍ରକାଶକ -

ଓଳାଶୁଣୀ ଗୁମ୍ଫା ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର କମିଟି, ଲଳିତଗିରି, ମାହାଙ୍ଗା, କଟକ

୨୦୨୦ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ପ୍ରବନ୍ଧ ଶୂନ୍ୟପୁରୁଷ ପୁସ୍ତକର ସମ୍ମାନୀୟ ଲେଖକ ବୃନ୍ଦ

ରାଜା ଶ୍ରୀ ରବିନ୍ଦ୍ର କିଶୋର ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ (ବଡକୋଠା, କେନ୍ଦ୍ରାପଡା), ଦାର୍ଶନିକ ହୃଦାନନ୍ଦ ରାୟ, ଐତିହାସିକ କରୁଣା ସାଗର ବେହେରା, ପ୍ରଫେସର ପଠାଣି ପଟ୍ଟନାୟକ, ପ୍ରଫେସର ଡଃ ବୈଷ୍ଣବ ଚରଣ ସାମଲ, ପ୍ରଫେସର ଡ଼ଃ ରତ୍ନାକର ସାହୁ (ମାଳିକା ଗବେଷକ) ପଣ୍ଡିତ ଅଚ୍ୟୁତା ନନ୍ଦ କର, ପ୍ରଫେସର ଦାସରଥି ଦାସ, ପ୍ରଧାପକ ବିଶ୍ୱରଞ୍ଜନ, ଅଧାପକ ଡ଼ଃ ସୁନାମଣି ରାଉତ, ଡ଼ଃ ହରିଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପୃଷ୍ଟି, ଡ଼ଃ ଏକାଦଶୀ ପ୍ରଧାନ, ଅଧାପକ ଡ଼ଃ ରବିନ୍ଦ୍ର ବିହାରୀ, ଡ଼ଃ ରୂପାକର ଷଡଙ୍ଗୀ
ଶ୍ରୀ ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ର ତ୍ରିପାଠୀ, ଶ୍ରୀ ପ୍ରଦୀପ ଭୂୟାଁ, ଶ୍ରୀ ବଙ୍କିମ ସାଇଁ, ଶ୍ରୀ ଅଶୋକ କୁମାର ସାମଲ

-: ତଥ୍ୟ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତି :-

ଶରଣାରବିନ୍ଦ (ସଂସ୍କୃତି ଗବେଷକ)
ମୁଖ୍ୟ ଉପଦେଷ୍ଟା

ନବକିଶୋର ସାମଲ
ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ

ବିଜୟଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାମଲ
ସହଯୋଗିତା

-: ସୌଜନ୍ୟ :-

www.olasuni.com Olasuni App
Mahapurusa Arakhita Das's - Olasuni Gumpha YouTube

- CONTACT -
9776343503, 9438534310, 9692504243, 9937632393
E-mail - nabakishoresamal9@gmail.com